Wtorek w Oktawie Wielkanocnej

Tekst Ewangelii (*J* 20,11-18): Maria natomiast sta?a przed grobowcem i p?aka?a. Gdy p?acz?c nachyli?a si? do grobowca, zobaczy?a dwóch anio?ów w bieli, siedz?cych tam, gdzie le?a?o cia?o Jezusa: jednego obok miejsca g?owy, drugiego obok miejsca stóp. Odezwali si? oni do niej: "Kobieto, dlaczego p?aczesz?" Odpowiedzia?a im: "Zabrali mojego Pana i nie wiem, gdzie Go z?o?yli". Po tych s?owach odwróci?a si? i zobaczy?a stoj?cego Jezusa, lecz nie pozna?a, ?e to jest Jezus. Jezus odezwa? si? do niej: "Kobieto, dlaczego p?aczesz? Kogo szukasz?" Poniewa? wydawa?o si? jej, ?e to jest ogrodnik, powiedzia?a Mu: "Panie, je?li ty Go wynios?e?, powiedz mi, gdzie Go z?o?y?e?, a ja Go wezm?". Jezus rzek? do niej: "Mario!" Ona odwróci?a si? i powiedzia?a do Niego po hebrajsku: "Rabbuni" (to znaczy: "Nauczycielu!"). Jezus jej rzek?: "Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wst?pi?em do Ojca. Id? do moich braci i powiedz im: "Wst?puj? do Ojca mojego i Ojca waszego, do Boga mojego i Boga waszego"". Maria Magdalena posz?a i oznajmi?a uczniom: "Widzia?am Pana i tak mi powiedzia?".

«Maria Magdalena posz?a i oznajmi?a uczniom: "Widzia?am Pana"»

Rev. D. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w postaci Marii Magdaleny mo?emy rozwa?y? dwa poziomy akceptacji naszego Zbawiciela: niepe?ny, pierwszy, i ca?kowity, ten drugi. Z pierwszego poziomu Maria Magdalena ukazuje nam si? jako prosta i zwyczajna uczennica Jezusa. Pod??a za nim, swym mistrzem niezrównanym; jest heroicznie do?, ukrzy?owanego przez mi?o??, przywi?zana; szuka go poza granicami ?mierci, szuka pogrzebanego cia?a, cia?a które znik?o. Ile? cudownego oddania do swego „Pana" jest w obydwóch zawo?aniach, jakie zachowa? nam, niczym per?y ?ukasz

ewangelista: „Zabrali mojego Pana i nie wiem, gdzie Go z?o?yli" (Jan 20,13); "Panie, je?li ty Go wynios?e?, powiedz mi, gdzie Go z?o?y?e?, a ja Go wezm?" (Jan, 20,15). Niewielu uczniów potrafi?o kontemplowa? histori? z takim uczuciem i z takim oddaniem jak Magdalena.

Tym niemniej, dzisiejsza dobra nowina, dobra nowina tego wtorku oktawy Wielkanocy niesko?czenie przewy?sza ca?? etyczn? dobro? i ca?? religijn? wiar? w Jezusa cudownego, ale, w ostateczno?ci, zmar?ego; i przenosi nas w obszar wiary w Zmartwychwsta?ego. Tego Jezusa, który w pierwszej chwili, pozostawiaj?c j? na poziomie wiary niedoskona?ej, zwraca si? do Magdaleny pytaj?c j?: „Kobieto, dlaczego p?aczesz?" (Jan 20,15), ona za?, nie widz?cym wzrokiem, wzrokiem, odpowiada tak, jakby ?ali?a si? ogrodnikowi ze swego k?opotu; i tego Jezusa, który teraz, w nast?pnej chwili, tej chwili ostatecznej, zwraca si? do niej po imieniu: „Mario!" i wzrusza j? poruszaj?c dog??bnie zmartwychwstaniem i ?yciem, to znaczy, sob? samym, sob? Zmartwychwsta?ym i ?ywym na zawsze. Rezultat? Magdalena wierz?ca i Magdalena aposto?: "Maria Magdalena posz?a i oznajmi?a uczniom: "Widzia?am Pana" (Jan 20,18).

Nierzadko dzi? spotka? mo?na chrze?cijan, dla których nie jest wcale jasne, co jest poza ?yciem doczesnym, a tym samym, w?tpi? w zmartwychwstanie Jezusa. Zaliczam si? do nich? I podobnie wielu jest chrze?cijan, którzy do?? maj? wiary, by dochowa? jej prywatnie, ale l?kaj? si? j? g?osi? apostolsko. Jestem cz??ci? tej grupy? Gdyby tak by?o, tak jak Maria Magdalena, powiedzmy Mu: - Nauczycielu! Kl?knijmy u jego stóp i udajmy si? na spotkanie naszych braci, by powiedzie? im: - Pan zmartwychwsta? i widzia?am go.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Nie jest wielk? rzecz? wierzy?, ?e Chrystus umar?; poniewa? wierz? w to tak?e poganie, ?ydzi i wszyscy bezbo?ni: wszyscy wierz?, ?e umar?. Wiara chrze?cijan to Zmartwychwstanie Chrystusa» (?w. Augustyn)
- «W Zmartwychwstaniu Jezusa cz?owiek dosta? now? mo?liwo?? bycia, mo?liwo??, która

interesuje wszystkich i która otwiera przysz?o??, nowy typ przysz?o?ci dla ludzko?ci» (Benedykt XVI)

- «(…) Wstrz?s wywo?any przez m?k? by? tak wielki, ?e uczniowie (a przynajmniej niektórzy z nich) nie uwierzyli od razu w wiadomo?? o Zmartwychwstaniu. Ewangelie s? dalekie od pokazania nam wspólnoty opanowanej jak?? mistyczn? egzaltacj?; przeciwnie, pokazuj? uczniów zasmuconych i przera?onych. Dlatego nie uwierzyli oni pobo?nym kobietom wracaj?cym od grobu i ‘s?owa te wyda?y im si? czcz? gadanin?’ (?k 24,11). Gdy Jezus ukazuje si? Jedenastu w wieczór Paschy, ‘wyrzuca im brak wiary i upór, ?e nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwsta?ego’ (Mk 16,14)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 643)